SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden . . . . ƒ 10.—
» 6 maanden . . . . » 5.50.
» 3 maanden . . . . » 3,00.

No. 28.

ZONDAG 10 JULIJ.

1853.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor iedere regel . . . . . ƒ 0,25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIëN.

Door den Vendumeester J. C. GOMPERTS zullen op DINGSDAG den 12 Julij e. k., 's namiddags 4 uren, in het Huis naast den WelEd. Heer C. BARENDS voor rekening van den WelEd. Heer J. DE JONG worden verkocht:

Diverse *Wel onderhoudene* MEUBELEN enz., enz.

De GOEDEREN zullen MAANDAG en op den verkoopdag te bezigtigen zijn. (10907)

VRIJDAG den 15 Julij e. k. 's morgens 9 ure, zullen door den Vendumeester J. C. GOMPERTS worden verkocht:

De SLAVEN *Ferdinand*, (Tuinier) aankomende den Heer S. J. ROODVOS, — *Sophia*, (Huismeid en Kokin) *Jenny*, (Idem) en haar kind *Bent*, *Pamella*, (Waschmeid) en hare kinderen *Alexander*, *Betsy*, aankomende den Heer CH. MAC INTYRE. (10908)

Wordt te KOOP gevraagd: Een zesriems TENT-CORJAAL, en eenige *jonge* MANNEGERS.

Adres ter dezer Drukkerij. (10909)
Paamaribo, den 9 Julij 1853.

BOOMRIJPE BANANNEN te bekomen op Plant. *Spieringshoek.* — Adres ten kantore van J. FROUIN. (10910)

WANE & KOPIE PLANKEN, van alle afmetingen voor *zeer billijke prijzen mits à CONTANT* te bekomen in de HOUTZAAGMOLEN op *Combé.* (10911)

J. M. POLAK,

SADEL-, TUIG- & KOFFERMAKER.

Voornemens zijnde binnen kort de Kolonie te verlaten, verzoekt ten vriendelijkste al degenen die hem verschuldigd zijn om voldoening, en die iets van hem te vorderen hebben roept hij op, om betaling te erlangen.

Hij geeft tevens kennis aan een ieder die *goed werk* hebben en den *prijs* daarvoor betalen wil, dat daartoe nog bij hem vóór zijn vertrek, gelegenheid bestaat.
(10912) *Paramaribo, den 9 Julij 1853.*

De ondergeteekende verzoekt allen die iets van haar te vorderen hebben, daarvan opgave te doen, bij den Heer J. H. ARONS, — en noodigt tevens ernstig hare DEBITEUREN uit om betaling te presteren, daar zij anders genoodzaakt zal zijn om tot instandhouding harer Affaire hen zonder onderscheid van persoon in *regten* te vervolgen.

Paramaribo, den 9 Julij 1853.
(10913) A. GROSS.

De AFFAIRE gedreven onder de firma van ***G. J. & H. W. LUGARD,*** zal van *heden* af op denzelfden voet gecontinueerd worden onder die van

LUGARD & COMP.,

welke *nieuwe* Firma zich minzaam in de gunst van het geacht publiek aanbeveelt. (10914)
Paramaribo, den 1 Julij 1853.

KOFFIJZAKKEN, KATOENZAKKENDOEK, GEELH. & DULHOUWERS, etc. etc., verkrijgbaar bij
(10915) Wed. J. VAN PRAAG.

De ondergeteekende voor zoo veel in zijn vermogen is eene *prompte* en *accurate bediening* bij zijne STALHOUDERIJ wenschende te doen plaats vinden, heeft de eer het geacht publiek bij deze beleefdelijk uittenoodigen, om tot bereiking van dat doel, voortaan de verlangd wordende Rijtuigen schriftelijk te willen requireren met opgave daarbij voor hoeveel personen, en of men zal gelieven te toeren of naar eene bestemde plaats te worden gebragt; zijnde het zijn ijverig streven om deze *affaire* zoo veel doenlijk op eenen gewenschten voet te brengen, ten einde dezelve daardoor al meer en meer de algemeene deelneming, te doen erlangen.

Zijn WINKEL is voorzien:

Van de welbekende *Amerikaansche gepende Schoenen*, bijzonder geschikt voor Plantaadje lieden, alsmede van alle soorten

Heeren en Dames Schoenen.

Paramaribo, den 9 Julij 1853.
(10916) J. H. C. WOLFF.

LUGARD & COMP.

hebben ontvangen, en bieden te koop aan:

GRAS BOTER, Z. M. en ***Zwits: KAZEN, HAM,*** **Worst en Saucijsjes, Rookspek, Gezouten Tongen,** GROENE ERWTEN in mudsvaten, ZUURBLOEM- en heele RODEKOOL in vaatjes, **ETTWAREN in blik LIQUEUR en BITTER** van W. FOCKINCK, Broodsuikers, O. I. GEMBER, ***KRUIDENIERSWAREN,*** ***Zoet Olie* in wijnflesschen, *Genever, Cognac, Roode-, Madeira* en *Rhijnwijn* in kisten, *Bier, Seltzer* en *Hepp. Water* in manden, *Azijn*** in pullen, Bielef.-, Huismans-, Wit- en Blaauw Osnabrugs LINNEN, TIMMERMMANSSTREEP, **GAREN- & KATOENEN BOEKJES,** MARSEILLE, Servet- en stellen Tafelgoed, ZWART LAKEN, PRINCESTOF, FLANEL, **HOEDEN & PETTEN,** PARAPLUIE'S, Heeren en Dames LAARZEN en diverse soorten SCHOENEN, Aangem. en Droog LOODWIT en andere VERFWAREN, **LIJN- & PATENT OLIE, VISSCHERSGAREN, *COMPOSITIE KAARSEN, IJzeren Potten, Zool-* en *Voerings Leder*, enz., enz.** (10917)

D. ALBERGA

heeft ontvangen met de *Phoenix* en *Preciosa*: **ZOOL-, GEWAST-, BAZAAN-, VERLAKT- & BRONS LEDER,** en andere **SCHOENMAKERS-GEREEDSCHAPPEN, Mans-, Jongens-, Dames-, Meisjes- en Kinder SCHOENEN & LAARZEN, *Zijden Parapluie's*,** Gebord. MANTILLES, PÉLERINES, CHEMISETTES, BERTHA'S, KRAAGJES, VOILES, ECHARPES en andere *MODEWAREN,* ***Franjes, Zwart LAKEN*** **van ƒ 4, ƒ 5, ƒ 6, ƒ 7, per el,** en andere GOEDEREN meer. (10918)

Verkrijgbaar bij

N. BOX & CO.,

41 VTS. SUIKERVATEN-HOEPELS. ***W. P.* en *P. P. PLANKEN,*** **JENEVER, VLEESCH, SPEK, *Compositie* en *Smeerkaarsen*,** ZEEP, TABAK, enz., enz. (10889)

J. VOET

heeft ontvangen per Kapiteins DE BOER en OUWEHAND:

Eene geassorteerde partij *Manufacturen*,

waaronder **BIELEFELDS LINNEN, BONTEN, GAREN & LINTEN,** enz.

Alsmede: *Best Rookspek, Rookworst* en *Rolpens* in vaatjes. (10919)
Paramaribo, den 10 Julij 1853.

J. VON KÖNIGSLÖW & D'ARTENAY

hebben ontvangen: *Westphaalsche HAMMEN* en groote *BROODSUIKERS*. (10920)

Per Kapiteins H. J. DE BOER en V. BARTOCCINI aangebragt en ontpakt bij

GEBRS. BARNETT,

Zwart Stoffen JASSEN, Bruin Linnen dito, Zwart Satijnen VESTEN, Gekleurde HEMDEN, Wit Katoenen dito met Linnen Fronts en Boorden, Schotsch Batist of VICTORIA *Lawn*, Effen Neteldoek, Geborduurde Inzetsels en Randjes, **Extra Engelsch *Katoen Dril*, SCHOTSCHE MUTSEN, *WOLLEN BORSTROKKEN*, ZWART ALPACA, Ongebleekt Voering Katoen, Schotsch Batisten Zakdoeken en *Shirtings*.**

Voorts:

Een groot assortiment *AARDEWERK*, *Eng.-, wit-, bruin-, zwart-* en *Marine ZEEP*, Ledige Puncheons, dito Koffers, en meerdere GOEDEREN tot *verminderde prijzen.* (10921)

W. GIESBERTZ,

heeft ontvangen per het schip *Phoenix*: **HARING & KIPPEN STOKVISCH. VALKEN *Bier* in manden, *Cognac Brandewijn* in kelders, alsmede een partij enkelde en dubbelde kelders *GENEVER*,** en eenige pijpen dito. (10922)

HET WEEKBLAD.

PARAMARIBO, 9 JULIJ 1853.

In deze week zijn met twee booten alhier aangekomen, de kapitein, 1e. en 2e. stuurman en 5 matrozen van de Nd. Am. brik *Elisabeth Felton*, gezagvoerder A. W. ROGERS, op den 14 Mei ll. van Boston gezeild, met bestemming naar Californie. Dit vaartuig geraakte op den 28 Junij ll., op 6 gr. 49 m. N. B. en 51 gr. 31 m. W. L., dermate lek, dat men zich genoopt zag, hetzelve te verlaten, en met de scheepsbooten te trachten zijn leven te redden. — Het heeft hun mogen gelukken aan de *Motkreek* te komen, alwaar zij op de daarbij liggende post, met de meeste gulheid zijn bejegend. Na onderzoek van wege de Policie, is hun namens het Koloniaal Bestuur de noodige hulp en bijstand aangeboden, waarvoor zij evenwel minzaam bedankt hebben; aangezien de zich alhier bevindende Nd. Am. kapiteins BATES en TUCKER, op zich genomen hadden voor het door hen benoodigde de noodige zorg te zullen dragen.

In het *Gouvernements-Advertentie Blad* van heden is de volgende brief opgenomen:

Mijnheer!

Veroorloof ons door middel van uw blad, onzen opregten dank te betuigen aan den heer MAIJ, *kommandant der post* Brandwacht, *die, met zijn huisgezin, ons al de gastvrijheid en goedheid betoond heeft, die slechts de diepste belangstelling in onze pijnlijke omstandigheden konde inboezemen. Na, door den zinkenden toestand van de Amerikaansche brik* Elisabeth Felton, *onder mijn bevel, genoodzaakt te zijn geweest haar op den 28sten Junij jl. te verlaten, waren wij in twee ranke open booten, blootgesteld aan al de gevaren der zee en aan de ontberingen van onzen treurigen toestand. Gedurende vier dagen ondervonden wij al de smarten die onze gevaarvolle gesteldheid slechts al te sterk inboezemde; en het was op den 2den dezer dat wij land ontdekten, en aan den mond der Motkreek aankwamen. Zoodra men ons van den wal zag, en hoewel wij door den lagen eb niet konden aan land gaan, zond de Heer* MAIJ *ons onmiddellijk ververschingen met zijn' zoon; en bij onze landing was hij en zijn geheel gezin onuitputtelijk in ons met al de goedheden te overladen die ons konden opbeuren, met een' aandrang die alleen het diepste medegevoel konde inboezemen. De Heer* MAIJ *heeft getoond een edel mensch en menschlievend soldaat te zijn. Lang nog moge hij in de vervulling zijner pligten verblijven! Nimmer zullen wij de hartelijke behandeling vergeten, in onzen hulpeloozen toestand van hem ontvangen; en waar het lot ons ook moge voeren, overal zullen wij met een dankbaar hart en gevoelens van warme vriendschap gedenken aan het gastvrije en belangelooze onthaal dat wij door den heer* MAIJ *en zijn gezin genoten hebben, bij onze eerste betreding van Suriname's grond.*

A. W. ROGERS, *voor zich zelven en voor zijne Stuurlieden en verdere Equipage.*

Paramaribo, den 8sten Julij 1853.

De staat van zaken in Frankrijk is op verre na niet zoo geruststellend als men zich voorstelt. Wij vinden daaromtrent aangeteekend:

» Een belangrijk feit is het volgende, dat, wel is waar niet met volkomen zekerheid kan medegedeeld worden, maar hetwelk nogtans als echt verhaald is in voorname politieke kringen, hebbende tevens een afgevaardigde, die doorgaans uitmuntend is ingelicht, verklaard, alle reden te hebben, om het te gelooven.

Men zou namelijk op een stuk land bij de poorten van Lijon, een geheim genootschap, terwijl het bezig was met beraadslagen, en tijdens het voorzigtigheidshalve schildwachten had uitgezet, overrompeld hebben. Deze schildwachten zijn door de gewapende magt onverhoeds gevat en gebonden, zoodat zij geen enkel teeken konden geven, waarna de troepen de plaats der bijeenkomst hebben omsingeld. Bij hunne ontdekking moeten zij echter door eene hevige fusillade begroet zijn geworden, ten gevolge waarvan eenige soldaten gekwetst en gedood zijn. De troepen hebben zich echter spoedig van de leden des genootschaps meester gemaakt en ze gebonden naar Lijon gebragt, en vervolgens met extra spoortrein naar parijs, van waar zij 48 uren na hunne gevangenneming, naar Hâvre moeten ingescheept zijn, ten einde naar Cayenne vervoerd te worden. Hun getal bedraagt 29.

Wanneer men den geest, die in deze streken onder de bevolking heerscht, kent, kan zoo iets weinig verwondering baren. Het socialisme en de anarchie vinden aldaar de ijverigste aanhangers, zoodat het niet moeijelijk kan vallen, daar een komplot te smeden, gereed, om bij de eerste de beste, een openbaren opstand te weeg te brengen. Dit gevoelen wordt ook gedeeld door een afgevaardigde uit het zuidwestelijk gedeelte des rijks, die de Paaschvacantiën aldaar doorgebragt heeft, en een treurig verhaal ophangt van de stemming der gemoederen.

Het voornaamste hoofd der roode republiekeinen in dit departement, is een geneesheer, die reeds in 1831 uitgeweken was en later weder in Frankrijk gekomen, eenige dagen voor den 2den December 1851 in handen der openbare magt geraakte.

Dit hoofd nu, heeft voor eenige maanden amnestie bekomen, en is teruggekeerd onder de bevolking, die hij door zijne heillooze beginsels vroeger had opgewonden. Hij is er teruggekeerd met zijne oude hartstogten, die thans nog sterker op de massa werken, daar hij er thans als een martelaar verschijnt, zoodat hij meer dan ooit meester is van de harten, en op zijn wenk alles aan hem gehoorzaamt. De bovenbedoelde afgevaardigde verklaart zelfs, dat indien dit hoofd het wilde, hij het geheele departement in opstand zou konnen brengen.

De geest is er zoodanig opgewonden, dat men met allen ernst het tegendeel zeggen kan, van hetgeen NAPOLEON I eens gezegd heeft. Thans, namelijk, zijn het de braven: die sidderen, en de boozen, die het hoofd omhoog heffen. De roode republikeinen vergeten het nimmer, welke personen tegen hen als getuigen optraden bij de departementale commisiën, kort na den 2n. December. Deze getuigen worden thans allen als met den vinger door hen aangewezen, sedert zij naar hunne haardsteden teruggekeerd zijn. Deze gevoelen zich dan ook zeer bedreigd, en zouden, in geval van opstand, de eersten zijn, om in allerijl de vlugt te nemen.

Het is er intusschen verre af, dat die geest alleen in deze streken zoude heerschen. Er zijn nog vele andere, van welke men nagenoeg hetzelfde zeggen kan. En het valt niet te ontkennen, dat het stelsel van onderdrukking, dat thans in Frankrijk ingevoerd is, en waaronder evenzeer de mannen van orde en goede gezindheid gebukt gaan, zeer voordeelig voor de anarchisten is. Deze toch weten genoegzaam in het geheim te werken, en dus aan het gevaar, dat hen bedreigt, te ontsnappen; terwijl het harde regeringstelsel hun een voorwendsel verschaft, dat zij bij eene mildere staatkunde in allen deele zouden missen.

Eindelijk zijn het slechts weinigen, die de menigvuldige deportatiën, uitgesproken door de departementale commissiën na den 2den December, niet met leede oogen hebben gezien. Wanneer zij zelfs de noodzakelijkheid van deze maatregelen al hebben erkend, hebben zij nogtans de noodlottige gevolgen diep betreurd. Hoe sterk de beweegredenen tot eene zoodanige gestrengheid hebben mogen zijn, erkent men tevens, dat er niet minder sterke beweegredenen moeten bestaan, om thans afstand te doen van deze waarborgen voor de veiligheid van den staat.

Allen weten het evenwel, dat exceptionnele maatregelen, al mogten die al eens door eene zekere crisis noodzakelijk geweest zijn, geenzins in den normalen staat van regering moge voorkomen; dat men geen spel mag drijven met de dierbaarste vrijheden en strengste straffen; dat men geene mannen, in een gevestigd constitutionneelen staat bloot mag stellen aan die gedurige verbanning en terugroeping, en dat de verbannen onruststokers, eenmaal teruggekeerd zijnde in het vaderland, er te gevaarlijker worden, vermits zich dan aan hunne oude hartstogten eene onverzoenlijke haat komt paren.

Deze verschijnselen zijn droevig, maar ze zijn in allen deele waar. De vrees, die de landeigenaren, de landbouwers, en de vreedzame burgers van alle klassen bezielt, is groot, want zij zien zich met rampen bedreigd, die, naar mate zij langer uitblijven, welligt eenmaal te heviger zullen woeden.

Dezer dagen heeft in Luik eene vereeniging plaats gehad van officieren van verschillende natien, welke zich aldaar bevinden, ten einde het oog te houden op de vervaardiging van het geschut en het schietgeweer, welke aan de geschutgieterij en de wapen-fabrieken in die stad is opgedragen. In deze bijeenkomst is het nieuw uitgevonden dusgenaamde Amerikaansche geweer onderzocht, beproefd en beoordeeld. Zoo gemeld wordt, was het, uit een wijsgeerig oogpunt beschouwd, een zonderling verschijnsel, om zoo vele bedrevene mannen, met de meeste bedaardheid onderling te hooren raadplegen over de krachtdadigste middelen, om binnen den korsten tijd het grootst mogelijk aantal hunner wederzijdsche landgenooten, op het slagveld, om hals te brengen, of voor hun leven kreupel te schieten; om een Russisch officier aan eenen Turk de ware beginselen te hooren uitleggen voor het schieten van menschen op menschen; een Duitscher den Franschman opmerkzaam te hooren maken op de ongelegenheden van deszelfs voortvarendheid, en eenen Zwitser een Engelschman lessen te hooren geven over de beste wijze, om doel te treffen.

De slotsom van het onderzoek moet zeer gunstig zijn uitgevallen voor het dusgenaamde Amerikaansch geweer, waarmede men twaalf maal in de minuut kan losbranden, en de Amerikaan, die de reis derwaarts had ondernomen, om van de deugdelijkheid zijner uitvinding te doen blijken, moet zeer voldaan zijn geweest over den uitslag zijner pogingen. Reeds is het Amerikaansche pistool, *revolver* genaamd, waarmede men, wanneer het behoorlijk geladen is, binnen 15 seconden zes malen, met zekerheid, de noodige juistheid en met scherp kan losbranden, meer en meer bekend geworden, en schijnt dit vuurwapen, door deskundigen, in den strijd van man tegen man, zoo bij den aanval, als bij de verdediging, als een zeer geducht geweer te worden beschouwd.

Van de Kust van Guinea wordt het volgende gemeld:

De gouverneur der Engelsche bezittingen is op het punt van in oorlog te geraken met het magtige rijk van *Ashantee* die van de noodlottigste gevolgen wezen zoude voor den geheelen handel aan de Goudkust, ook voor de Nederlandsche bezittingen, daar de koning van dat land bij magte is, om alle toevoeren naar het zeestrand, van af *Axim* tot aan *Acra* af te snijden. Geheel verschillend van de nietige negervorsten aan de zeekust, bezit de koning van *Ashantee* eene uitgestrekte magt en oefent zijn gezag met klem uit. In de oorlogen van 1806 en 1811 bragt hij niet minder dan 30,000 geoefende en van geweren voorziene soldaten te velde. Deze soldaten strijden met gesloten kolonnen, waarbij de rijen der gevallenen, door nieuwe manschappen worden aangevuld. Dat leger vernietigde toen ter tijde nagenoeg den ganschen stam der *Hanta's* en van het rijk van *Akim*, en bragt de Engelsche bezittingen aan de Benedenkust zoodanig in gevaar, dat de Britten genoodzaakt waren, met veel krachtsinspanning en groote opofferingen eenen weinig eervollen vrede te sluiten. Sedert dien tijd werd, zoowel van onze zijde als van de zijde der Engelschen, de koning van *Ashantee* met de meeste onderscheiding behandeld, en gelukte het in der tijd aan den generaal VERVEER, die daartoe eene speciale zending had, een verbond, uit naam van den koning der Nederlanden, met hem te sluiten.

De Europesche nederzettingen ter Kuste en hare negeronderdanen of beschermelingen moesten reeds veel van dien negervorst verduren, totdat nu eenigen tijd geleden, één officier en 30 Engelsche soldaten bij verrassing werden gevangen genomen.

De aanleiding tot deze vijandelijke handelwijs wordt daarin gezocht, dat gouverneur HILL wegen had doen aanleggen van het zeestrand naar de grenzen van *Ashantee*, hetgeen den achterdochtigen koning KWAKOE DUA bevreesd maakte voor de bedoelingen der Britten. Eene voorname oorzaak, waarom men echter eenen oorlog vreest, is, dat de kroonprins van *Ashantee*, OSAY KUDJO, eenen veldslag winnen *moet*, alvorens den troon van zijnen oom te kunnen beklimmen. Het is namelijk eene gewoonte in geheel Afrika, dat niet de zoon, maar het zusters kind opvolgt en erft.

Men maakte zich op het Engelsche hoofdfort *Cape Coast Castle* gereed, om, behalve met de er beschikking zijnde soldaten, met 1000 oorlogsmatrozen te velde te trekken en met 500 zeelieden de forten bezet te houden.

Zooals van zelf spreekt, is het belang van de Hollanders, om geheel onzijdig te blijven, en wendt daartoe onze gouverneur, de heer H. SCHOMERUS, zijne beste pogingen aan. Het zal evenwel zeer moeijelijk zijn, daar onze forten, die zoo als bekend is, tusschen de Franschen en door die der Engelschen heen liggen en bij de gevreesde nadering der Ashantijnen dus mede veel gevaar loopen, om aangevallen te worden.

Men wenschte zeer ter Kuste, dat ook een Hollandsch oorlogschip daarheen mogt gezonden worden, om, in geval van nood, de Nederlandsche onderdanen en bezittingen te helpen beschermen.

De spanning, welke plaats heeft, werkt nu al zeer nadeelig op den handel, daar de koning van *Ashantee* zijne onderdanen thans reeds belet, zich tot het drijven van handel naar het strand te begeven.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan den Redacteur van het Surinaamsch Weekblad.

Mijnheer!

Gelieve in Uw eerst uitkomend Nummer, volgende regels op te nemen, welke ik hoop met belangstelling door vele Ingezetenen der Kolonie zullen gelezen worden.

De leden der Hoogduitsche Commissie, die deze Volkplanting moeten onderzoeken, of zij geschikt is voor eene Kolonisatie met Europeanen, heb-

ben bij hun bezoek van de Saramacca rivier, tweemalen hier op Plant. *Hamburg*, kort achtereen, in tijd van acht à tien dagen, overnacht, en zijn naar oude plantage manier, gastvrij onthaald geworden.

Bij hun vertrek naar de stad lieten zij mij twee flesschen roodewijn ter betaling mijner gastvrijheid achter, dewelken ik hun dadelijk achterna stuurde met een briefje er bij, waarin ik hun schreef: »hun wijn niet benoodigd te hebben."

Het antwoord op mijne letteren was, volgende Hoogduitsche regels, in 't Hollandsch luidende:

»Voor Uwe attentie wordt U vriendelijk bedankt, echter tot narigt dient, dat wij op onze reizen door de Kolonie veel gelegenheid hadden, *beleefde* en *grove*, *ruwe* en *fijne vlegels* te leeren kennen; voor Uwen aard echter, weten wij geene uitdrukking, als dat U ons voor altoos onvergetelijk blijven zult."

(*Was geteekend*:) P. DUTTENHOFER. D. VOLTZ. NOACK en VAN ROSEVELT.

Landgenooten! leest hier, en oordeelt reeds vooruit over het berigt, wat deze Commissie over deze gastvrije Kolonie in de Europeesche Nieuwsbladen verspreiden zal!!! (Volgens hunne uitdrukking zijn wij meest allen *vlegels* van verschillenden aard!!)

Daar vermelde Commissie deze Kolonie, na een bezoek van slechts *twee* maanden, reeds voor eene Europeesche Kolonisatie *niet* geschikt vindt, volgens hunne eigene verklaring bij mij aan tafel, beschouw ik voor best dat zij bedankt wordt, en de zware onkosten, welke zij de landskas veroorzaakt (p. m. per man, met reiskosten etc. *vijf duizend* gulden per jaar) gespaard, of tot wat nuttiger einde besteed worden.

Plant. *Hamburg den* 7 *Julij* 1853.

C. A. WOIS.

Alle verordeningen en bepalingen, van wezentlijk nut en in het belang eener gemeente vastgesteld, ondervinden steeds zoodra dezelve niet met den stempel van kleingeestigheid bezegeld zijn, in elke rustige, vredelievende en welgezinde maatschappij, bij alle klassen der bevolking, niet alleen eene algemeene goedkeuring, maar worden daarenboven met liefde en de meeste bereidwilligheid in acht genomen en getrouwelijk nageleefd. Dit is eene waarheid waarvan het bewijs, om niet ver te gaan, dagelijks in ons midden duidelijk is waar te nemen. Het heeft ons dus wel bevreemd, toen wij aan ons Tarief van Uitgaande Regten, met den aanvang van dit kwartaal eene uitbreiding zagen geven, waarvan wij te vergeefs in de bestaande Wet daaromtrent eene aanleiding gezocht hebben, terwijl onze genomene moeite om het nut en voordeel hiervan te ontdekken, zonder het gewenschte gevolg bleef. — Wij bedoelen vooral de opname van het pluimvee en de varkens onder de artikelen waarvoor alhier uitvoerregten moeten voldaan worden. — En is deze bevreemding zoo onjuist? Immers, werd door den voormaligen Administrateur van Financien en diens tijdelijken opvolger, mannen die tot de zamenstelling dezer Wetsverordening hadden medegewerkt, ja door het gansche voormalige Bestuur eene gansch andere uitlegging gegeven aan den term voortbrengselen, en werd daaronder nimmer pluimvee en varkens verstaan, althans niet voor zooverre dezelve tot scheeps- en passagiers gebruik strekken. Werd alzoo door de ontwerpers dier Wet, deze artikelen vrijgesteld, zoo bewijst dit klaarblijkelijk genoeg, dat het tegendeel nimmer hunne bedoeling heeft kunnen zijn en dat het zeer geringe voordeel voor de koloniale kas hieruit voortspruitende, niet als voldoende opwegende tegen de ongeriefelijkheden en onaangenaamheden voor reizigers en de scheepvaart in het algemeen daarbij gelegen, konde aangemerkt worden. Het is opmerkelijk hoe in andere landen alles aangewend wordt tot aanmoediging van de vaart; zoo lezen wij b. v. dat Bolivia behalve eene premie van 10,000 doll. aan de eerste stoomboot die tot aan eene der havens van den staat weet door te dringen, ook den uitvoer van 's lands *producten vrij van regten* gesteld heeft en eene menigte andere voordeelen uitlooft welke tot dat doel kunnen leiden. Nemen wij aan dat er jaarlijks 10,000 kippen enz. door reizigers en voor scheepsgebruik alhier uitgevoerd worden, dan kan de som van *f* 250— voor de koloniale kas, daarbij te verkrijgen toch niet zoo belangrijk beschouwd worden als om zooveel moeite daardoor aan scheepskapitein en passagiers te berokkenen.

W.

Aan den Heer Editeur van 't Surinaamsch Weekblad.

WelEdel Heer!

Gij zijt een dienstvaardig man en verpligt van tijd tot tijd, menig een, die, hetzij om eens een goed denkbeeld publiek te maken, hetzij om eens door middel van Uw *Weekblad*, *harde* waarheden te zeggen, zijnen toevlugt tot U neemt, Gij zult alzoo ook mij een plaatsje vergunnen, — en zoo Uwe welwillendheid U ditmaal niet verloochent, plaats dan *s. v. p.* het volgende, — is het nonsens, welaan, laat U dit niet afschrikken, het is slechts eene enkele meer, op de groote hoop.

Ik ben een burgerman, bij wien sense even veel als cents gevonden wordt en die de eene natie wel zoo lief heeft als de andere, doch mogt eens aan mijne eigene keus overgelaten worden, welke te aanbidden, ik zoude niet aarzelen mij bij het groote meerendeel te voegen, die in de gegevene omstandigheden zich aan de opperheerschappij der Franschen onderwerpen, — welnu, ik dan, stel ook cents boven sense; — maar geen wonder, ik hoor in mijne huishouding zoo veel malen over de centsie spreken, en dat wel dikwijls met weemoed, want het is bij het koopen van een broodje, waarop de arme hongerige kindertjes wachten, meermalen, *Missie! bakkrie no habi centsie foe broko monie*, waardoor het zoo zeer verlangde broodje van 4 of 8 centen niet verkregen kan worden, — op andere malen wanneer de proef is genomen, om zoogenaamde brood-kaartjes te vervaardigen, en die provisioneel in betaling te geven, tot dat die eene zekere som zullen beloopen, om alsdan tegen reëele voldoening in te trekken, dan heb ik bij dergelijke verrekeningen dikwijls kleine krakeelen bijgewoond; want de eene keer was het, *missie ben scholde mie toe centsie foe tradei*, of omgekeerd, *joe no ben tjarie mie den toe*, *fo*, *of siksie centsie* (naar dat zulks uitkomt) *diesie ben tan abra.*

Zoo ik mij niet bedrieg, zullen deze kleine ongelegenheden, wel in meerdere huishoudingen plaats vinden, en menige huismoeder, zoude dit bezwaar opgeheven wenschen te zien.

Nu, vraag ik U, Mijnheer! op Uw geweten af, of het eenige baat zoude hebben, indien alle de huismoeders in deze Kolonie gezamenlijk, eens een adres aan het Bestuur inzonden, met de bede, dat het tarief voor de broodbakkers mogte veranderd, en de prijzen der brooden met in achtneming van een daaraan evenredig gewigt, niet meer op 4 en 8 centen maar op 5 en 10 bepaald worden, als zijnde dit de muntspecien die het meest in handen der huismoeders komen. Mogt gij het tegendeel denken, maak het dan openlijk bekend, opdat zij niet nutteloos veelvuldige vergaderingen gaan beleggen, ten einde korte woorden te vinden, om zoodanig adres op te stellen, — want, Mijnheer! zoo iets laat zich wezenlijk niet in een oogenblik vervaardigen, er zal natuurlijk eerst veel over gesproken moeten worden.

Ik ben met achting,
Uwe D. W. Dienaar,
Centon.

Het nu bekend gemaakte Tarief van Uitgaande Regten over het 3e. kwartaal d. j. behelst o. a. kippen en varkens als producten dezer Kolonie waarvoor in den vervolge een uitvoerregt zal verschuldigd zijn. Nu hebben wij er niets tegen dat men op allerlei wijzen de inkomsten der Kolonie zoekt te vermeerderen, maar wij zullen even, een van de vele gevallen aanvoeren, waarin de naleving dier bepaling hoogst moeijelijk zijn zal. B. v. Er begeeft zich een ingezeten, hetzij planter of anderzins, wegens zijne gezondheid naar het Moederland. Het uur dat hij zich aan boord begeeft, vergezellen hem zijne trouwe bedienden, die als blijk hunner gehechtheid en achting hem tot gebruik op reis eenige kippen, doksies enz. aanbieden. Hij wil deze lieden niet krenken, integendeel hunne trouw op prijs stellen en neemt deze geschenken aan. — Maar hoe nu te doen. Het schip is al uitgeklaard en afgedreven en ligt reeds bij het fort Nw. Amsterdam; zal hij daar dan nog de verschuldigde centen tot uitvoer kunnen voldoen of zal hij dit gevogelte, dat hem hoogst noodzakelijk en versterkend op zijne reize zijn zal, moeten achterlaten. [illegible] hem onmogelijk geweest is, dezelve op het scheepsmanifest te doen voorkomen? Het zou de in de daad voor den kranke hoogst hard zijn, om aldus buiten zijne schuld en om eene nietsbeduidende som van 50 a 60 c., een groot gedeelte der reize van eene krachtige bouillon enz. te moeten ve stoken zijn. Menige andere gevallen laten wij onaangeroerd. Dit eene dunkt ons is voldoende om het onaangename der bedoelde bepaling te doen uitkomen.

P.

Mijnheer!

Veroorloof mij door middel van Uw blad te vragen hoedanig men zich zal te gedragen hebben, wanneer b. v. een scheepskapitein, kippen tot consumtie alhier aanbrengende, deze gedurende het verblijf ter reede, uitbroeijen, of wel dat een fiksche Hollandsche zog voor de terugreis medegebragt, er eer op stelt eenige aardige biggetjes, onder het heerlijke tropische klimaat het levenslicht te doen aanschouwen. Zal van deze vermeerderde bevolking alsdan aangifte moeten gedaan worden? En zoude men wel een persoon kunnen vinden met genoegzaam vernuft verstand of wel kennis van varkens, om dit te kunnen constateren?

X.

GELD.

'T gouden Kalf wordt aangebeden,
Dat slechts 't hart, verhardt als steen;
En echter is 't eerste woord,
Uit aller rijken mond gehoord:
'T is slechts aardsch en nietig slijk!
— Daarvan zag ik menig blijk. —
Maar ook nergens op bedacht,
Hoort, hij naauw des armen klagt,
Of hij kijkt verachtend rond:
Pak u weg! gij luije hond!
Pak u weg! of 'k schop u voort!
Klagen, is 't wat men hoort;
Altijd is 't dezelfde deun,
Waar 'k mij weinig om bekreun. —
D' arme deinst terug en beeft....
Goede God! zoo hij niets heeft;
Zoo hij nu eens sterven moet,
Door 't gemis van 't nietigst goed!...
Rijken! d' arme is ook mensch;
God vervulde uwen wensch. —
Deel, met hem in bittren nood,
Deel, met hem uw stukje brood.
Denk, dat ook 't slijk niet baat,
Als gij voor den Regter staat;
Rijkdom, is de eb en vloed,
Van de voor- en tegenspoed.
Zijt gij dan met geld bedeeld!
Dat gij dan ook deugden teelt!
Strek den armen steeds tot vrind,
Dan wordt GIJ! — *niet 't* GELD *bemind.*

TRISTRAM.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 2n. dezer, de koloniale schoener Curaçaonaar, kapt. H. S. Neijhoff, van Demerarij.

Den 5den, het schip Phœnix, kapt. H. J. de Boer, van Amsterdam.

Den 7den, de Eng. schoener Ladij of the Night, kapt. V. Bartoeciui, van Berbice.

Den 8sten, het schip Preciosa, kapt. K. Ouwehand, van Amsterdam.

Idem, de Nd. Am. brik Cuba, kapt. Power, van Gloucester.

In rio Saramacca.

Den 3den, het schip de Goede Verwachting, kapt. P. Franken, van Amsterdam, laatst van Schields.

UITGEKLAARD.

Den 5den dezer, de Eng. brik William Allen, kapt. J. Jenkens, naar Londen via Marowijne, ter inneming eener lading Houtwaren.

UITGEZEILD.

Den 6den, de koloniale schoener Curaçaonaar, kapt. S. H. Neijhoff, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip Eliza, kapt. Visser. — Adres bij M. D. Huidekoper. — SLUIT WOENSDAG.

In rio Saramacca.

Het schip de Goede Verwachting, kapt. P. Franken. — Adres bij Half hide & Co.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Eng. schoener Ladij of the Night: de hr. C. E. Hooten, A. van Praag en E. N. Reiniger.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 2n. tot den 9n Julij zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 2den. Abraham Kammel, 8 jaren.

Den 4den, Casper Lodewijk van Uijtrecht, 30 jaren en 10 maanden in leven Apotheker 3e. kl. bij de Geneeskundige- en Hospitaal dienst alhier.

Den 5den, Helena Sophia Nunes, 45 jaren.

Den 6den, Berend Jan Ezendam, 16 jaren.

Idem, Willem Johann Mathias Bartho, 27 jaren.

Idem, Van Zwol .. jaren matroos 2e. kl. aan boord van Z. M. korvet de Heldin, opgevischt den 8n. dezer.

Paramaribo, den 4 Julij 1853.

Alzoo Henriette Brak, zich bij rekest tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek, dat aan haar en hare kinderen Gerhardina Hendrika, Anna Maria, Carel Daniel en Willem Henry, worde toegestaan, om, met weglating van hunnen familienaam — en de rekestrante daarenboven met bijvoeging van den voornaam van Carolina, — voortaan den familie naam van Brakke te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van zes weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

CORRESPONDENTIE.

Tot narigt van A. wordt door V. gemeld, dat de reden waarom de brieven te *Nickerie*, eerst bij den Landdrost komen moeten alvorens op de Post te worden gebragt, in het volgende bestaat: Eerstens, doordien er te *Nickerie* geen Postkantoor aanwezig is, en Tweedens: uithoofde der veelvuldige onderschepping van brieven, welke in de laatste drie maanden aldaar heeft plaats gehad: zoodat men het nu zeer goed vindt dat deze maatregel is genomen, ter voorkoming van alle onaangenaamheden.

Wij zien ons genoodzaakt wederom vele stukken, ruimte wegens te laten, tot een volgend nummer.

Binnenlandsche berigten.

Publicatie

van den 4den Julij 1853.

Waarbij art. 8 en 9 der Publicatie van 6 | 7 Februarij 1846 (G. B. No. 3) houdende verbod tegen het weiden van vee langs de publieke wegen en plaatsen van de stad Paramaribo *en van hare omtrekken worden gewijzigd.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid, om in de bepalingen, voorkomende in Art. 8 en 9 der Publicatie van 6 | 7 Februarij 1846 (G. B. No. 3) eenige wijzigingen te brengen, waardoor eensdeels het voor de bevolking drukkende daarvan worde opgeheven, en ten andere de uitbreiding van den kolonialen veestapel worde aangemoedigd.

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan

Met wijziging in zoo verre der opgemelde Artikels 8 en 9.

Te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze:

§ 1. Voor het opvangen en overbrengen naar de schutplaats zal voortaan verschuldigd zijn, voor een Paard, Ezel of Hoornbeest *Drie* Gulden, en voor eene Geit, Schaap of Varken *Een* Gulden.

§ 2. Voor kostgeld en oppassing in de schutplaats zal door den Schutmeester per dag, daaronder gerekend de dagen van inkomen en van uitgaan, niet meer mogen gevorderd worden, dan:

a. Voor Rundvee, Paarden, Ezels en ander groot Vee, *Vijftig* cent per stuk, en

b. Voor Schapen, Geiten, Varkens en ander klein Vee, *Vijf en twintig* Cent per stuk.

§ 3. Het bij § *b.* van bovengemeld Artikel 9 vastgesteld losgeld wordt met de uitvaardiging dezer afgeschaft.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 4 *Julij* 1853.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gepubliceerd ten zelve dage.
De Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Publicatie

van den 4den Julij 1853,

Waarbij voorzieningen worden vastgesteld ten aanzien van het verkoopen van Dranken in de districten Nickerie *en* Coronie.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME,*

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid, om in het bestaande gemis aan bepalingen omtrent het verkoopen van dranken in de districten *Nickerie* en *Coronie* te voorzien, en dit onderwerp zoodanig te regelen, dat die afzet zoo aan het aldaar aanwezig Militair detachement als aan de slavenbevolking niet kan leiden tot wanorde en misbruiken.

Gelet op de over hetzelfde onderwerp handelende Publicatie van 12 | 30 November 1830 (G. B. o. a. No. 15).

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan

te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze:

§ 1. De voorschriften vervat in de eerste 19 artikelen der Publicatie van 12 | 30 November 1830 (G. B. No. 15) omtrent het verkoopen van dranken aan *Paramaribo* worden van toepassing verklaard ook voor de districten *Nickerie* en *Coronie;* zullende alzoo het uitventen, slijten en verkoopen aldaar van dranken, (waardoor verstaan worden wijnen en zoogenaamd gedistilleerde wateren) zijn geoorloofd alleen aan:

1. de gepatenteerde kooplieden en winkeliers.
2. de gepatenteerde rum- en dram verkoopers.
3. de gepatenteerde koffijhuis- en biljardhouders.
4. de gepatenteerde herbergiers en tappers, voor welken ook worden gehouden, die dat beroep uitoefenen ten behoeve van eenig besloten gezelschap of societeit:
5. de eigenaren van suiker-plantagien of hunne vertegenwoordigers.

§ 2. De voorzieningen, vervat in art. 11 en 12 derzelve Publicatie, worden uitgestrekt op het verkoopen en afgeven van dranken aan de aldaar gedetacheerde Militairen, beneden den rang van officier, in diervoege, dat aan dezelven geene dranken zullen worden verkocht of afgegeven, dan tegen vertoon en afgifte van een permissie-biljet of requisit, onderteekend door den aldaar kommanderenden officier.

§ 3. De bepalingen, voorkomende in art. 14 der gemelde Publicatie zullen ter voorzegde plaatse door de in § 1 vermelde personen worden nagekomen bij den verkoop van dranken ook aan Militairen, beneden den aangewezen rang.

§ 4. De pœnaliteiten op de overtreding van art. 11, 12 en 14, der meer aangehaalde verordening zullen worden toegepast ook in die gevallen, dat in strijd met de voorzieningen der tegenwoordige verordening, dranken aan Militairen zijn verkocht of afgegeven geworden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 4 *Julij* 1853.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gepubliceerd ten zelve dage.
De Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Transporten.

Den 6den Julij 1853. C. de Jongh en J. F. Roux gemagtigden van:

Anthonij Augustus Roepel, te *Amsterdam*, in hoedanigheid als met en benevens Mr. W. D. F. Schas te *Zeijst*, gemagtigde van Anna Maria Schas, echtgenoote van Friederic Florent Jacques Henry Baron van Heeckeren van de Cloese;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid als gemagtigde van Mr. Jacob Pieter Pompejis Baron van Zuijlen van Nijevelt, wettelijke voogd over zijne vier minderjarige kinderen Maria Arnaudina, Johanna Henrietta Francina, Paulina Adriana Jacoba en Jacoba Cornelia van Zuijlen van Nijevelt, in huwelijk verwekt bij wijlen Francina Wilhelmina Maria Schas, en welke zijn gebleven de eenige erfgenamen hunner moeder;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid als met en benevens Mr. W. D. F. Schas voormeld, gemagtigde van Johanna Henrietta Francina Schas, en Jacoba Aletta Francina Schas;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid van gemagtigde van Mr. Willem Daniel Frans Schas, in privé en als curator over den onder curatele gestelden Frans Schas;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid als met en benevens Mr. W. D. F. Schas voormeld, gemagtigde van Johanna Henrietta Engelen wed. van Daniel Francis Schas, wettelijke voogdes over hare minderjarige dochter Maria Sara Schas, in huwelijk verwekt bij genoemden haren overleden echtgenoot;

zijnde allen de gezamenlijke erven van wijlen Daniel Francis Schas;

aan J. P. Haase Jr. qq. A. H. Bots en A. G. Bots, van de Katoen-Plantaadje *Esthersrust* cum ann., gelegen aan de *Warappekreek.*

Idem. C. de Jongh en J. F. Roux gemagtigden van:

Anthonij Augustus Roepel, te *Amsterdam*, in hoedanigheid als met en benevens Mr. W. D. F. Schas te *Zeijst*, gemagtigde van Anna Maria Schas, echtgenoote van Friederic Florent Jacques Henrij Baron van Heeckeren van de Cloese;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid als gemagtigde van Mr. Jacob Pieter Pompejis Baron van Zuijlen van Nijevelt, wettelijke voogd over zijne vier minderjarige kinderen Maria Arnaudina, Johanna Henrietta Francina, Paulina Adriana Jacoba en Jacoba Cornelia van Zuijlen van Nijevelt, in huwelijk verwekt bij wijlen Francina Wilhelmina Maria Schas, en welke zijn gebleven de eenige erfgenamen hunner moeder;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid als met en benevens Mr. W. D. F. Schas voormeld, gemagtigde van Johanna Henrietta Francina Schas, en Jacoba Aletta Francina Schas;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid van gemagtigde van Mr. Willem Daniel Frans Schas, in privé en als curator over den onder curatele gestelden Frans Schas;

denzelven A. A. Roepel, in hoedanigheid als met en benevens Mr. W. D. F. Schas voormeld, gemagtigde van Johanna Henrietta Engelen wed. van Daniel Francis Schas, wettelijke voogdes over hare minderjarige dochter Maria Sara Schas, in huwelijk verwekt bij genoemden haren overleden echtgenoot;

zijnde allen de gezamenlijke erven van wijlen Daniel Francis Schas;

aan E. F. L. Mollinger qq. Insinger & Co., van de Koffij-Plant. *Barbados* cum ann., gelegen in de *Warappekreek.*

en van de verlatene plant. *Kulenkampspruit* cum ann., gelegen aan het gedolven kanaal van *Klein Matappica.*

Paramaribo, den 6 *Julij* 1853.

Den 7den Julij 1853. F. C. Kuster, aan E. Emanuels qq. H. Hensen als in huwelijk hebbende Joha. Marga. Malmberg, van het Huis en Erf aan de *Klipsteenenstraat*, N. W. La. A No. 248, O. W. La. B No. 207.

Den 8sten. A. C. Krieger voor zijne minderjarige kinderen Frits Charles, Jean Hendrik, Eduard Philip Theodorus, Susanna Rosalina, Charlotte Henriette en Louisa Johanna Krieger, *ab-intestato* erfgenamen hunner moeder wijlen C. A. Ruchman, en G. M. Muller, met en benevens J. T. Wolff en A. M. Wolff qq. den bl. wijlen R. van Ruchman, de eerstgemelde boedel voor $\frac{1}{2}$ en de laatste voor $\frac{1}{2}$, aan A. Lion Arons, van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat*, N. W. La. B No. 232, O. W. La. B No. 185.

Paramaribo, den 8 *Julij* 1853.

Policie.

In ervaring gekomen zijnde, dat in weerwil der door de Politie in het afgeloopen jaar in de dagbladen gedane waarschuwing, een gedeelte der bevolking, voornamelijk het opkomend geslacht, zich niet ontziet, om gedurig bij het uitrukken van de Schutterij, de Marine en het Garnizoen, bij kerkparades, begrafenisplegtigheden of andere openbare gelegenheden allerlei straatrumour, baldadigheden en verregaande buitensporigheden te plegen, zoo worden Ouders en Voogden, als ook eigenaren van slaven bij deze andermaal *ernstig* en *dringend* aangemaand, om te zorgen, dat de onder hen gestelde personen zich in het vervolg van dergelijke overtredingen onthouden; — met kennisgeving wijders, dat tot handhaving der openbare rust en orde daartegen strengelijk gewaakt, de overtreders gearresteerd en bij maatregel van Politie gecustodieerd zullen worden.

Paramaribo, den 8 *Julij* 1853.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Daar sommige Ingezetenen zich, ondanks het deswegens bestaand verbod, vervat in art. 13 van het Reglement op de behandeling der slaven in de stad *Paramaribo* en hare buitenwijken (Publicatie van 6 Mei 1851 G. B. No. 4), nogtans veroorloven, om op hunne erven of in de door hen bewoonde huizen, aan slaven de straf van slagen toe te passen, of eenig ander ligchamelijk bedwang jegens hen uit te oefenen; — zoo worden de zulken bij deze ernstig aangemaand, om zich van zoodanige handelingen te onthouden; zullende de overtreders, zonder aanzien des persoons, voor den Regter gebragt worden, opdat op hen de daarop bij art. 16 van het voormelde Reglement vastgestelde straffen zouden worden toegepast.

Paramaribo, den 8 *Julij* 1853.

De Vendumeester A. Salomons zal, ter requisitie van den Procureur Generaal, op Dingsdag den 12n. Julij e. k. des voormiddags ten *negen* ure, ten zijnen huize op publieke vendu verkoopen:

Drie VATEN MEDOC WIJN, alhier aangebragt per den schoener onder Fransche vlag *La belle Poule*, thans opgeslagen in 's Lands Waaggebouw, dewelke bij vonnis van het Collegie van Kleine Zaken dd. 27 | 30 Junij j. l. onder anderen, zijn verbeurd verklaard; — de bedoelde vaten Wijn zijn dagelijks in het Waaggebouw te bezigtigen.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.